

Subject: Solving the Iran Equation

April 27, 2026

Mr. President,

In calculating the equation of the Day-After, most observers focus on the visible variables: nuclear ambitions, ballistic missiles, proxy networks, Iran's future in artificial intelligence, and the petrodollar.

Yet all of these variables are governed by one enduring constant: Iran's Constitution.

No equation can be solved when its central constant remains unchanged. For forty-seven years, that constitutional constant has defined the Islamic Republic's behavior—internally oppressive, regionally aggressive, and fundamentally hostile to American interests.

Until that constant changes, the equation of Iran will remain unsolved.

The history of Iran's Constitution can be summarized by a single revealing word used by Khomeini: *khod'a*—deception. It was a religious instrument employed for political purposes.

From the fall of 1978 until the spring of 1979—a period many regard as the golden age of the revolution—Khomeini presented himself as a secular, even pro-American, leader, as though the Crown had merely been replaced by a turban.

But Khomeini's true design was embedded in the constitution he imposed upon Iran in the summer of 1979. It rested on three pillars: misery, poverty for the Iranian people, and perpetual crisis—conditions that serve the interests of corrupt elites, arms dealers, and the military-industrial complex.

Now, after forty-seven years—during which every major action of the regime can be traced directly to its constitutional framework—we must ask: what will the next decade bring, especially when the regime's oligarchs and terrorist networks have accumulated trillions of dollars in assets, both inside and outside Iran, and may soon harness the power of commercial artificial intelligence?

Mr. President,

Changing Iran's Constitution is the only lasting solution to the Iran equation.

Respectfully,

Sohrab ChamanAra

www.CyrusForce.org

ترجمه فارسی

موضوع: حل معادله ایران

بیست و هفت آوریل 2026

جناب آقای رئیس جمهور،

در محاسبه معادله «روز پس از آن»، بیشتر ناظران بر متغیرهای آشکار تمرکز می‌کنند: جاه طلبی‌های هسته‌ای، موشک‌های بالستیک، شبکه‌های نیابتی، آینده ایران در هوش مصنوعی، و پترو-دلار.

با این حال، همه این متغیرها تحت تأثیر یک ثابت پایدار قرار دارند: قانون اساسی ایران

هیچ معادله‌ای را نمی‌توان حل کرد، اگر ثابت مرکزی آن بدون تغییر باقی بماند. طی چهل و هفت سال گذشته، این ثابت قانون اساسی رفتار جمهوری اسلامی را شکل داده است؛ در داخل سرکوبگر، در منطقه تهاجمی، و در بنیاد خود خصمانه نسبت به منافع آمریکا.

تا زمانی که این ثابت تغییر نکند، معادله ایران حل نشده باقی خواهد ماند.

تاریخ قانون اساسی ایران را می‌توان با یک واژه کلیدی که خمینی به کار برد، خلاصه کرد: «خدعه». ابزاری مذهبی برای اهدافی سیاسی.

از پاییز 1357 تا بهار 1358 — دوره‌ای که بسیاری آن را عصر طلایی انقلاب می‌نامند — خمینی خود را به گونه‌ای معرفی می‌کرد که گویی رهبری سکولار، و حتی متمایل به آمریکا است؛ انگار تنها تاج با عمامه جایگزین شده است.

اما طرح واقعی خمینی در قانون اساسی ای نهفته بود که در تابستان 1358 بر ایران تحمیل کرد. این قانون بر سه ستون استوار بود: فلاکت، فقر برای مردم ایران، و بحران دائمی — شرایطی که منافع نخبگان فاسد، فروشندگان سلاح، و مجتمع نظامی صنعتی را تأمین می‌کند.

اکنون، پس از چهل و هفت سال — که در آن هر اقدام عمده رژیم را می‌توان مستقیماً به چارچوب قانون اساسی آن نسبت داد — باید پرسید: دهه آینده چه در بر خواهد داشت، به ویژه هنگامی که الیگارش‌های رژیم و شبکه‌های تروریستی آن، تریلیون‌ها دلار دارایی در داخل و خارج ایران انباشته‌اند و به زودی ممکن است از قدرت هوش مصنوعی تجاری بهره‌مند شوند؟

جناب آقای رئیس‌جمهور،

تغییر قانون اساسی ایران، تنها راه حل پایدار برای معادله ایران است.

با احترام،

سهراب چمن‌آرا